

[Aksel Larsen.]

direkte forringelse af pristalsreguleringen, medens socialdemokratiet har foreslået en forringelse gennemført ad indirekte vej, nemlig gennem en kæmpemæssig omsætningskat, som medfører prisstigninger, der ikke skal medregnes i pristallet. For tydeligheds skyld: regeringen foreslår et direkte indbrud i de små hjemms økonomi, medens de ærede medlemmer hr. Hans Hedtoft og hr. H. C. Hansen med hjælp fra hr. Eiler Jensen gerne vil anvende lommetyvenes i øjeblikket måske umærkelige, men senere ligeså følelige metoder.

Vi er modstandere af begge disse metoder. Vi er modstandere af den politik, der giver sig udtryk i regeringens forslag. Vi anerkender ikke dens nødvendighed, fordi, som vi har påvist, udgangspunktet for denne politik er forkert. Det er ikke rigtigt, at Danmark er fattigt eller er blevet fattigere. Det, der er rigtigt, er, at man gør, hvad man kan, for at sætte vor velstand over styr til fordel for kapitalisterne i England og Amerika. Jeg ønsker at få dette fastslået så utvetydigt, som det på nogen måde kan lade sig gøre, og det lader sig efter omstændighederne bedst gøre ved en dagsorden her i tinget.

Jeg erkender, at den dagsorden, jeg nu vil foreslå, er lidt lang, men på den anden side, når socialdemokratiet, som deltager i de hemmelige kriseforhandlinger, her kan fremkomme med sit temmelig lange, om ikke i lovforslags form udarbejdede forslag, når det radikale venstre har haft lejlighed til det, når retsforbundet har haft lejlighed til det, og når regeringen har haft lejlighed til at fremsætte 12 eller 14 lovforslag, må det også være tilladt det kommunistiske parti i dagsordensform at give udtryk for, hvilken politik vi mener burde gennemføres. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget erkender,

at Danmarks betydeligt forøgede produktion, eksport og fragttindtægter er ensbetydende med forøget velstand, men at de senere års økonomiske, sociale og skattepolitik har bevirket, at velhaverne er blevet rigere og det arbejdende folk er blevet fattigere, og

at valutakrisen er fremkaldt ved Danmarks indordning under Marshallplanen og Atlantpagten, fremfor alt gennem den for Danmark ruinerende handelsaftale med England og gennem valutaudgifterne til krigs- og oprustningsformål,

afviser folketinget regeringens forslag om yderligere forringelser i den jævne befolknings levevilkår og udtaler, at

hovedpunkterne i dansk politik bør være følgende:

1. Udenrigspolitik, der overalt støtter bestræbelserne for fred og afspænding, men vender sig mod krigspolitik, aggression og i særdeleshed mod Tysklands genoprustning.

2. Frigørelse af Danmark for Marshall-overenskomsten og Atlantpagten.

3. Standsning af oprustningen. Bygning af boliger i stedet for bunkers o. lign.

4. Handel på gensidighedsbasis med England og til priser, der er rimelige for Danmark.

5. Ingen nye skattebyrder på den brede befolkning, men lettelse af dens direkte og indirekte skattebyrde.

6. Forbedring af den sociale forsorg.

7. Skærpet priskontrol med forbud mod enhver prisforhøjelse, hvis berettigelse ikke forud er dokumenteret overfor og godkendt af priskontrollen.

8. Ingen prisstigning på brød, sukker eller lignende livsvigtige varer.

9. Afvisning af ethvert forsøg på ad direkte eller indirekte vej at afskaffe eller forringe den overenskomsthjæmlede pristalsregulering af lønningerne.

10. Standsning af kreditindskrænkningen og gennemførelse af foranstaltninger, der sikrer arbejde til alle.

Tinget fortsætter dermed behandlingen af de foreliggende spørgsmål.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Det er dette forslag, der nu foreligger til forhandling.

H. C. Hansen: Jeg kan ikke indse rimeligheden i, at dette høje ting skal beskæftige sig med det kommunistiske partis valgmanifest. Jeg henstiller til den højtærede formand, at han straks sætter dette forslag om motiveret dagsorden under afstemning, og jeg henstiller til tingets medlemmer, at vi forkaster det.

Alfred Jensen: Jeg har ikke den samme opfattelse som det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Jeg mener, det er nødvendigt, at man tager stilling til de problemer, der er nævnt i dette dagsordensforslag, og jeg mener endvidere, at det er en debat værd. Adskillige af disse problemer har den allerstørste interesse for det danske folk, ikke mindst for danske arbejdere, tjenestemænd og funktionærer. Disse problemer er ikke blevet diskuteret tilstrækkeligt igennem i dag og ej heller i går.